

mange måder har været drivkraften i det arbejde, der har været etableret indtil nu, og derfor vil jeg også meget gerne takke for et meget fint samarbejde med de nordiske parlamentarikere i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil lige først sige, at et af problemerne i Schengenaftalen lige præcis er, at den rummer adskillig meget mere, f.eks., som jeg nævnede, mulighed for, at politi kan forfølge folk ind over grænsen, mulighed for at lave omfattende registreringer. Men det vil jeg i øvrigt ikke gå mere ind på.

Derimod vil jeg snakke lidt om rapporten, som efter min mening bygger på en forudsætning om samtidig opfyldelse af alle tre kriterier, der er opstillet i den, men hvad med den indholdsmæssige side? Den kommer jo ikke meget til udtryk.

Kunne man tænke sig, at man f.eks. konstaterede et minus i karakterbogen på punktet resultater, for derefter at anbefale en øget bevilling til institutionen, fordi man finder dens opgaver særlig vigtige og derfor ønsker at udvide det pågældende område?

Hvis man tog et eksempel, Det nordiske journalistcenter: Kunne man tænke sig, at man fandt en fælles nordisk journalistuddannelse eller efteruddannelse så vigtig, for, som det så smukt hed før, at gøre folket opmærksom på, hvad der foregår på den nordiske talerstol, at man ikke alene ønsker opgaverne videreført, men også udbygget, og flere opgaver, og man derfor opfordrer til institutionens udbygning i stedet for indskrænkning på trods af et minus i karakterbogen. Jeg mener, at vi savner hele den indholdsmæssige diskussion og den indholdsmæssige vurdering af det og ikke bare institutionens rent praktiske fungeren og formåen lige netop på det pågældende tidspunkt.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt takke ministeren for hendes svar.

Hun sagde bl.a., at når det drejer sig om institutionerne, så gløder telefaksen. Det er jeg meget enig med ministeren i, og derfor vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde i første indlæg, fordi jeg – og det er ikke nogen kritik af ministeren – godt noterede mig, at der var en kollega, der kom hen og tog ministerens opmærksomhed på det tidspunkt. Men jeg sagde faktisk, at vi alle ved, at nedlæggelse af institutioner er en følel-

sesladet sag. Men jeg vil understrege, at vi gerne vil være med til at se kritisk på institutionerne, også på de folkelige og de kulturelle. Og vi vil også være med til at nedlægge nogle af dem, hvis de har udspillet deres rolle, men at målestokken ikke kun kan være økonomisk gevinst og øget konkurrenceevne.

Så sagde ministeren, at budgetkompetencen var Nordisk Ministerråds, og det er jo en oplagt sandhed, som alle vel kan erklære sig enige i. Men det er just derfor, at ministerrådets forslag til videre procedure bekymrer mig, for det hedder i det forslag bl.a., at rapportens grundlinjer og de 8 forslag af principiel natur, som indgår i den, og som berører den fortsatte ledelse og styring af institutionerne, skal være vejledende for det fortsatte arbejde. Og ud fra det synspunkt er det jo overordentlig væsentligt, at Nordisk Råd kommer ind i principdebatten på et tidligt tidspunkt.

Jeg ved godt, for jeg har været med i Nordisk Råd i mange år ligesom ministeren, hvad der sker, når man skal diskutere de enkelte institutioner. Men det, der for mig er væsentligt, er, at rådet får lejlighed til at diskutere de grundlæggende principper på et tidligt tidspunkt og ikke dér mod slutningen af året, hvor løbet er kørt.

Så vil jeg godt som et eksempel på nogle af de ting, der kan bekymre mig, nævne Kulturfonden. Nu nævnte fru Jette Gottlieb Journalistcentret, og jeg kunne godt have været enig i den argumentation. Jeg vil godt nævne Kulturfonden, som får en middelværdivurdering, og dér skriver man – jeg er ikke helt sikker på, at jeg har forstået, hvad det er, der står, men ud fra den forståelse, jeg har, vil jeg godt gå ind på det: »Omkostningseffektiviteten og den faglige kompetenceudvikling i form af synergi og kreativitet skiller sig ikke overbevisende ud.«

Hvis jeg har forstået dette her – nu er det jo ikke sådan noget jævnt og ligetil dansk, der er skrevet – så er det væsentligt for mig, hvis man ser på Kulturfonden og på, hvad den støtter af forskning og undervisning osv. osv., at Kulturfonden også kan bruges til at gå ud og støtte lokale initiativer til et nordisk samarbejde.

Det behøver ikke at være de store, fine, flotte ting, men det kan være, at nogle mennesker i Herning har fået et eller andet projekt i gang med nogle ligesindede i nogle af de andre nordiske lande. Og det har man kunnet søge Kulturfonden om. Det er der ikke nogen form for økonomisk gevinst i eller kompetenceudvikling, eller hvad man nu vil kalde det. Men det er en